

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Ἀπόψε στῆς Πρωτοχρονιαῖς τὸ τυχερὸ τραπέζι
Ὅταν καθίσης, ἄφησε κοντά Σου μιὰ θεσούλα,
Τόσο μικρὴ πού νὰ χωρῇ μιὰ θύμηση μικρούλα,
Τῆ μοναξιά της νὰ ξεχνᾷ μαζί Σου ὅταν θὰ παίξῃ.

Μὲ τᾶγιο της χαμόγελο θᾶναστηθοῦν τὰ χρόνια
Τῆς περασμένης μας ζωῆς, καὶ τῆς ἀγάπης πάλι
Τὰ ρόδα θὰ εὐωδιάσουνε μὲς τᾶλικο ἀνθογυάλι,
Καὶ τῆς νυφούλας — μυγδαλιᾶς θᾶνθίσουνε τὰ κλώνια.

Θᾶκούσης τὸ νοσταλγικὸ τραγούδι τῆς χαρᾶς Σου,
Καὶ θὰ Σὲ φέρῃ ἢ θύμηση στάγαπημένα μέρη,
Ἐκεὶ πού σὰν ἐδιάβαινες ἔλαμπε ὀλόγουρά Σου

Ἡ φύση, πού τὴ σκλάβωσε τὸ μαγικὸ Σου χέρι.
Τῆς δροσαυγῆς τὴν ὁμορφιά θὰ Σοῦ χάριση ἀκόμα
Ἡ θύμηση, μῆνα φιλιὲ στάθᾶνάτὸ Σου στόμα.